

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci žalobce **L. A. E. H.** nar. X, státní příslušnost X, naposledy PoS Kostelec nad Orlicí, Rudé armády 1000, zast. Mgr. Anetou Bendovou, advokátkou AK Hradec Králové, U Soudu 388, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM**, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 2. 2016, čj. OAM-122/ZA-ZA11-LE22-2016, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal včasnou žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 2. 2016, kterým byla vyslovena nepřipustnost jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a řízení bylo zastaveno podle § 25 písm. i) téhož zákona. Uváděl, že přijaté řešení žalovaného neodpovídá okolnostem jeho věci, na zdejším území pobývá již delší dobu a je přesvědčen, že v současné žádosti uvedl nové skutečnosti, kterými by se měl žalovaný dostatečně zabývat. Ten však jeho věc důkladně neprověřil. Žalobce se považuje za uprchlíka v souladu s mezinárodním právem a ČR by mu měla udělit mezinárodní ochranu.

Odkazuje na správní spis a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Současně žalobce požádal o odkladný účinek žaloby, o jeho žádosti soud rozhodl usnesením ze dne 4. 4. 2016.

Žalovaný soudu předložil dne 18. 4. 2016 písemné vyjádření, v němž popírá oprávněnost žaloby, uvádí, že v současné době se již jednalo o páté žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Ani v jejím rámci však žalovaný neshledal novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, proto ji právem posoudil jako nepřipustnou a řízení zastavil. První žádost žalobce byla podána dne 20. 2. 2012, byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná a žaloba byla Krajským soudem v Brně odmítnuta. O druhé žádosti, podané 9. 11. 2012, rozhodl žalovaný zastavením řízení z důvodu nepřipustnosti žádosti, krajský soud pak řízení o žalobě zastavil. Třetí žádost v pořadí pak žalobce podal dne 11. 12. 2012, rovněž byla zastavena pro nepřipustnost žádosti, opravný prostředek nebyl využit. Dne 6. 12. 2013 pak žalobce podal čtvrtou žádost o mezinárodní ochranu, řízení bylo zastaveno z důvodu nepřipustnosti a opět nebylo využito opravného prostředku. V současné žádosti pak žalobce opět uvádí zcela shodné důvody, nechce se vrátit do své vlasti, neboť tam je nebezpečí, ale neví, jaké. Potřebuje ubytování, azyl, potřebuje pomoci. Žalovaný se podrobně jím uváděným důvodem zabýval v rámci prvního řízení, pak i v řízeních dalších. Správní orgán nezjistil na základě tvrzení žalobce a dalších podkladů žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že by žalobce mohl být ve vlasti vystaven pronásledování, či že by mu hrozila vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu. V současném řízení tuto argumentaci žalovaný podpořil dostupnými informacemi o zemi původu. Žalovaný je toho názoru, že hlavním smyslem a účelem opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. V současné žádosti však žalobce uplatnil zcela totožné důvody, jako v žádostech předchozích, žalovaný proto rozhodl, jak výše uvedeno. Navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Ze správního spisu plyne, že dne 15. 2. 2015 žalobce poskytl žalovanému údaje k žádosti o mezinárodní ochranu, uvedl, že je státním příslušníkem Alžírsko, téže národnosti, bez vyznání, svobodný. Od r. 1995 žije v ČR, přicestoval na české vízum, naposledy byl v Alžírsku v r. 2011, poté žil v ČR, různě v Evropě, Rakousku a Itálii. Naposledy byl 3 měsíce v Chorvatsku, přišel tam jako turista, z cizineckého centra ho transferovali do ČR. Měl problémy s drogami, potřebuje azyl a ubytování. V rámci provedeného pohovoru pak žalobce sdělil, že důvody jeho žádosti jsou velice komplikované, kvůli problémům s drogami, je to jeho soukromý problém, nikam se s ním neobrátil. S lékaři ani psychologem nechce mluvit. Naposledy byl v Zastávce v r. 2013. Myslí si, že už nemá trvalý pobyt. Obrátil se na Armádu spásy, do Alžírsko se vrátit nemůže, nemá pas a je tam nebezpečí, ale neví, jaké. Od minulého řízení se nic nezměnilo, jen cestoval po Evropě bez dokladů. Dne 16. 2. 2016 byl žalobce seznámen s podklady žalovaného, které byly shromážděny za účelem posouzení jeho žádosti, uvedl, že se s nimi nechce seznamovat a nemá žádné návrhy na jejich doplnění.

Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.) a konstatoval, že namítaných pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí neshledal. Ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše

zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s). Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s., a to se souhlasem obou účastníků řízení.

Z ustanovení zákona o azylu, konkrétně jeho § 10a písm. e) plyne, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se v případě, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, řízení zastaví.

Po přezkoumání věci krajský soud konstatoval, že neshledal v daném případě žádné vady správního řízení, provedeného po žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany, neshledal ani žádný rozpor se správním řádem či jednotlivými ustanoveními zákona o azylu. Z uvedených skutečností ze správního spisu je zcela patrné, že žalobce ani ve své páté žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR neuvedl nic, co by mohl žalovaný zhodnotit jako jakoukoliv novou skutečnost, která by mohla být pro další postup ve věci významná a mohla vést žalovaného k tomu, aby meritorně rozhodl o udělení mezinárodní ochrany žadatele. Žalobce uvedl pouze, že potřebuje azyl a ubytování, o tvrzeném nebezpečí pro případ svého návratu do vlasti nesdělil nic konkrétního, ani k opakovanému dotazu. Je tak zcela patrné, že žalovaný nemohl postupovat v dané věci jinak, než konstatovat nepřipustnost žádosti žalobce a řízení zastavit, tak, jak upravuje § 10a a § 25 písm. i) zákona o azylu. Ani v žalobě žalobce nesdělil nic, co by mohlo vést soud k učinění jiného závěru, než že jeho žaloba je zcela nedůvodná. Tvrzení žalobce, že je uprchlíkem v pojetí mezinárodního práva a Česká republika by mu měla udělit azyl, je ničím nepodložené a soud si dovolí poznámku, že je v rozporu s realitou. Žádost žalobce nelze hodnotit jinak, než jako zcela účelovou, jak sám žalobce uvádí, zcela zřejmě pro zabezpečení přístřeší a základních životních potřeb, s cílem vyhnout se vyhoštění z ČR. Po zhodnocení věci proto krajský soud pouze připomíná, že ze všech podkladů, které má v současné době k dispozici, ať již se jedná o vyjádření dotazované Správy uprchlických zařízení MV ze dne 2. 6. 2016, či Ředitelství služby CP v Praze, žalobce svévolně opustil PoS dne 19. 4. 2016 a jeho další pobyt není znám. Krajský soud pak rozhodl o zamítnutí žaloby žalobce jako zcela nedůvodné, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení neúčtoval, odměna právního zastoupení žalobce je řešena samostatným usnesením.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí).

Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 23. září 2016

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně